

ମେଘେ ଦେଖା

ପୁଜୋଯ ସତ ଛୋକରା ଛେଲେ, ମେଘେ ଦେଖିତେ ବ୍ୟନ୍ତ-
ଏହିଟେ ହଜୋ ତାଦେର ସବାର ଉପଗିଷ୍ଠ ଆଶ୍ରିତ !!

ପାଡ଼ାର ଦାଦା ବିଶୁ, ତେନାର ଜ୍ଞାନେର ସୀମା ନେହି-
ତନ୍ଦ୍ରକଥା ବଲେନ ରୋଜଇ କ୍ଳାବେର ସାମନେଇ।
ବାଣୀ ପ୍ରଚାର କରିତେ ଗେଲେ ‘କଥାମୃତ’ ଚାହି,
ଲେଖାର ସେ ଦାୟ ଆମାର ଘାଡ଼େ ପଡ଼ିଲୋ ଏମେ ତାହି ।
ଶୁନିତେ ହଲେ ତୁଳସୀ ତଳେ ପ୍ରଦିପ ଜ୍ବାଲୋ ଭାହି -
ମନେର ସତ କଙ୍ଜାଗୁଲୋ ଆଲଗା ହୁଓଯା ଚାହି!

ପ୍ରଥମ କଥା, ବୁଝିତେ ହବେ ବୁକେର ପାଟା କତ,
ସେହିଟେ ବୁଝେ ଏଗୋବେ ଠିକ ଏଗୋନୋ ଯାଯ ସତ।
ପାରଲେ ଲାଟାଇ ରେଖେ ଯେଓ ଶକ୍ତ କାରୋର ହାତେ-
ସମୟ ମତ ମାଞ୍ଜା ଟେନେ ଧରିତେ ପାରେ ଯାତେ।
ମେଘେର ହାସିର ଅର୍ଥ ଯେ କି ସେଟାଇ ବୋବା ଭାର-
ବିଶୁ ଛାଡ଼ା ଏ ଜଗତେ କେଉ ବୋବେନି ଆର।
କତ ଶତ ବଚର ଶୁଧୁ ତର୍କ କରା ସାର-
‘ମୋନାଲିସାର ବାଁକା ହାସି - ମର୍ କି ଯେ ତାର’ !!
ବିଶୁର ମତେ ମେଘେର ହାସି ମୋଟେ ହାସି ନୟ-
ମୁଚକି ହାସିର ଅନ୍ତରାଳେଓ ଅନେକ କିଛୁ ହୟ!
ମୋଦ୍ୟ କଥା ଏହି ହଳ ଯେ, ଯଦିଓ ବା ସେ ହାସେ
‘କଦାଚ ନା ଗଲିଯା ଯେଓ ପରମ ଉଚ୍ଛାସେ’ ।
‘ଘାଡ଼ ଟାନଲେ ମାଥା ଆସେ’, ଏଟାଓ ରେଖେ ମନେ,
ନଜର ରେଖେ ମେଘେର ମାୟେ, କିଂବା ଭାଇୟ-ବୋନେ।
ବାବା ଦାଦାର ଥେକେ କିଛୁ ଦୂରେ ଥାକାଇ ଶ୍ରେୟ;
ପୋଷା ଯଦି କୁକୁର ଥାକେ କୋରୋ ନା ତା ହେୟ।
ଗାନ ଗାଓଯା ବା କାବ୍ୟ କରା - ଚଲବେ ନା ଆର ଆଜ,
କଲୁର ବଲଦ ହୟେ ଶୁଧୁ କରିତେ ହବେ କାଜ।
ଲମ୍ବା ଲାଇନ ଭେଙେ ଆଗେ ଆନିତେ ହବେ ରୋଲ-
ଯତହି ବା ଥାକ ଭୀଡର ଠେଲା, ଲୋକେର ଡାମାଡୋଲ।
ସାର୍ଭେ ମତେ ଲଜ୍ଜା ଏଖନ ନାରୀର ଭୂଷଣ ନୟ,
ଏଖନ ନାକି ଶରମ ଶୁଧୁ ପୁରୁଷଦେରି ଶୟ।
ଶୋନା ଗେଛେ ମେଘେରା ନାକି ସେହି ରକମହି ଚାଯ-
ବିଶୁର କଥାଯ, ‘କ୍ୟାବଲା ଛେଲେଇ ସ୍ମାର୍ଟ ମେଘେ ପାଯ’ ।

সবার শেষে রাখবে মনে, কঠিন বড় পথ,
অনেক জ্ঞানী, অনেক গুণী হয়েছে বিপথ,
বাদশা-উজীর অনেক গোছে শান্ত হয়ে ফিরে,
হতাশ কত মানুষ দেখ নদীর তীরে তীরে-
তবুও আশা ছেড়ো না ভাই, চেষ্টা করে যাও,
সহস্র বার হেরেও বিশু চেষ্টা করে তাও!!

সুদীপ্ত দাস